No. 90.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 28 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het Handelsblad.

II.

Spanje, zagen wij, heeft eene bevolking van 16 millioen zielen. Wanneer wij rekenen, dat daarvan 2 millioen hoofden zich in het bezit bevinden van *vruchtgevend kapitaal*, dan gelooven wij niet, dat men ons beschuldigen zal, dit getal niet groot genoeg genomen te hebben. Het voortdurend waarde behouden, het toenemen van die kapitalen is eene levenskwestie voor de overige millioenen zielen, welke, ten aanzien hunner bestaanmiddelen, geheel afhankelijk zijn van de wijze op welke die kapitalen zullen worden aangelegd en de vruchten er van besteed. Noemt men eens aan, dat al wat niet in onmisbare vaste panden bestond, werd belegd in Engelsch of ander buitenlandsch staatspapier. Nu zouden de 2 millioen hoofden geregeld rente trekken uit het buitenland, en alzoo inkomsten hebben om te voorzien in hunne behoeften. Doch van waar die behoeften te trekken?

In den handel, den scheepsbouw, de nijverheid, den landbouw, ware geen noemenswaardig kapitaal belegd; dus, ook het *buitenland* zou moeten voorzien in de behoeften der 2 millioen hoofden welke renten te verteren hadden. Die 2 millioen met inkomsten moesten evenwel ook uit hunne renten voorzien in de behoeften der overige millioenen, indien men zich van zijne bezittingen eenigzins zeker wilde stellen, en de bevolking niet tot wanhoop wilde brengen; -- en verder ook *in de gansche behoefte van den Staat.*

Bij zulk eenen stand van zaken, laat het zich ligtelijk aanzien, dat het *revenu*, jaarlijks in dat land genoten wordende, verreweg ontoereikend moest zijn voor de behoeften, en dat derhalve de kapitalen met elk jaar moesten afnemen en opdroogen, -- of de bevolking naar elders henen trekken.

De *onbeperkte vrye handel* nu, voor den buitenlander, kon oorzaak worden, dat er uitkomsten werden verkregen, volkomen gelijk aan die, welke wij hier boven aanwezen. *Die* handel behoefde slechts betere en goedkoopere producten van *vreemden* oorsprong aan te voeren, om de 2 millioen vruchtgevende-kapitaal-bezitters dááraan de voorkeur te doen geven, en den inlandschen producteur te verhinderen, om daartegen te kunnen opwerken. Op welke wijze zou *deze* nu zijnen tak van nijverheid meer ontwikkelen en volmaken? Niemand zag om, naar hetgeen *hy* vervaardigde. Al wat hij voortbragt, was tot zijne dadelijke schade. De buitenlandsche vrije handel, overal de goedkoopste markten kennende en goedkoope kapitalen beschikbaar kunnende vinden, zou bijna elken tak van nijverheid, anders door de vele millioenen zielen uit te oefenen, overbodig maken.

De snelheid en goedkoopheid der vervoermiddelen neemt zoodanig toe, dat men eerlang in een rijk zelfs geene bakkers of visschers meer zal behoeven, maar men versch brood en verschen visch, vruchten, groenten enz. uit een vreemd land, tijdig, zal kunnen ontvangen.

Dat nu eene Regering ongelukkiglijk dwale in de keuze van haar stelsel; dat zij geloove, dat stellingen, welke voor 40, 50 of 60 jaren, in de staathuishoudkunde volkomen juist waren, te weten toepasselijk op de *destyds* bestaande orde van zaken, het ook zijn zouden met betrekking tot de *tegenwoordige* orde. Zij zal het 1/10 der bevolking, in het bezit van vruchtgevend kapitaal, de gelegenheid geven om uiterst goedkoop en nogtans *keurig* te leven; doch de overige 9/10 zal zij al spoedig tot werkeloosheid, tot den hongerdood of tot iets anders doen vervallen.

Niet te ontkennen is het, dat zij, eenmaal zich op zulk eenen dwaalweg begeven hebbende, ook eenige groothandelaren in de voorname koopsteden zou in de hand werken, welke zich zouden beijveren, om de producten van *vreemden* oorsprong te ontbieden, in ontvang te nemen, en allerwege over het land te verspreiden. *Deze* menschen zouden daarbij stellig aan het einde des jaars met eene hoogst voordeelige balans sluiten. Maar *buiten* deze weinige, zou het allerwege in het land armzalig geschapen staan. En wat baatten nu de overdadige pracht en weelde, de schitterende rijkdommen, binnen eenige statige huizen op de Spaansche *Keizers-* of *Prinsen-grachten*, -- wanneer voor ieder zulk een huis, in duizend hutten en kluizen, verre van die weelde verwijderd, de nijpendste armoede, de snerpendste ontberingen moesten gedragen en verduurd worden? Ware *dit* weldaad voor een land, weldaad voor een volk, verantwoord voor een Opperwereldbestuur, welks uitgedrukte bedoelingen ten aanzien der onvermogenden men, in een zoo verlicht land als het onze, en vooral niet in een dagblad, mag durven in het geheugen roepen.

Het *Handelsblad* staat inmiddels in eene triumferende houding dáár. Het overbluft het *Nieuwsblad* en ons welligt, ten overstaan van een volk, bij hetwelk de juiste begrippen van staathuishoudkunde, en vooral die der nieuwere, welke eerst thans eene andere school begint te vormen, nog zoo geheel en al vreemd zijn.

Maar het *Handelsblad* werkt daardoor niet mede aan den opbouw van het geluk en het welzijn van het *Nederlandsche* volk. (1) Het BLAD heeft den rijkdom, de weelde der Keizers- en Prinsen-grachtbewoners op het oog; en nu mogen de belangen van *drie millioen zielen*, in Nederland, -- naar bestaanmiddelen snakkende, -- daaraan gerustelijk worden opgeofferd. Doch neen, *Handelsblad!* nog vooreerst niet!

(1) Het sprak nog geen woord van de *landontginning*, door het *Nieuwsblad* voorgedragen, maar het nam wel een ingezonden stuk op, bevorderlijk aan de invoering van *papierengeld*.

Publicatie

(Vervolg van onze vorige.)

VIERDE HOOFDSTUK.

Van de werkzaamheden.

Art. 73. Heeren Commissarissen over het Brandwezen vergaderen in zoodanig locaal als door Heeren Burgemeester en Wethouders aan dezelve wordt aangewezen.

Zij vergaderen op zoodanigen tijd als door den Heer voorzitter of bij afwezendheid, door het opvolgend lid zal worden bepaald.

Burgemeester en Wethouders zullen de bevoegdheid hebben, om Heeren Commissarissen ten alle tijde bijeen te roepen.

Art. 74. Heeren Commissarissen correspondderen over alle zaken het Brandwezen betreffende, met Heeren Burgemeester en Wethouders, en dienen Hun Ed. Achtb. aangaande die zaken, ten allen tijde van hun berigt, consideratien en advies. Zij beraadslagen en besluiten op alle voorkomende zaken betrekkelijk het Brandwezen, en regelen zich overeenkomstig het Algemeene Reglement van Plaatselijke Politie, dit Reglement en verdere instructien welke aan hen mogten gegeven worden.

Art. 75. Heeren Commissarissen zijn bevoegd tot het bepalen van bijzondere brandschouwingen, zoo dikwijls zij die, ten algemeenen nutte, zullen noodig achten. Er zal ten minsten éénmaal in 't jaar eene algemeene brandschouwing op eenen daartoe door Heeren Commissarissen te bepalen dag, plaats hebben.

Deze algemeene en bijzondere brandschouwing zullen gedaan worden door de Brandmeesters van iedere spuit en derzelver Onder-Brandmeesters, vergezeld zijnde van den Heer Commissaris van Politie, of die hem ambtshalve vervangt, en geadsisteerd door de Wijkmeesters der respective wijken of derzelver boden.

Van de algemeene brandschouwingen zal door Heeren Burgemeester en Wethouders vooraf bij Publicatie aan de ingezetenen worden kennis gegeven.

Heeren Commissarissen hebben de bevoegdheid, om bij de brandschouwingen tegenwoordig te zijn. Zoo van de algemeene als van de bijzondere brandschouwingen, zullen zij aan Heeren Burgemeester en Wethouders een proces-verbaal toezenden.

Art. 76. Heeren Commissarissen regelen onder het oppertoezigt van Burgemeester en Wethouders, de jaarlijksche inspectien der spuiten, alsmede de exercitien tot oefening der brandspuitgasten.

Art. 77. Heeren Commissarissen hebben, behoudens het oppertoezigt van Burgemeester en Wethouders, het onmiddelijk toezigt op de brandspuiten en derzelver geheelen omvang.

Art. 78. Heeren Commissarissen dragen zorg dat de Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en de verdere geaffecteerden van de spuiten, ieder de in hunne kwaliteit gegevene orders, behoorlijk overeenkomstig den inhoud van dit Reglement en overeenkomstig de instructien, welke door dezelve mogten gemaakt worden, stiptelijk nakomen.

Art. 79. Heeren Commissarissen maken eene jaarlijksche bebegrooting van kosten op voor het Brandwezen, en zullen dezelve vóór den 1 Julij van ieder jaar aan Burgemeester en Wethouders inzenden.

Art. 80. De Secretaris zal Heeren Commissarissen in hunne werkzaamheden moeten ten dienste staan, volgens eene voor denzelven door Commissarissen onder goedkeuring van Burgemeester en Wethouders, vast te stellene instructie.

Hij zal tevens de functie waarnemen van Penningmeester en als zoodanig, behalve hetgeen hem verder deswege bij de genoemde instructie mogt worden opgelegd, belast zijn met alle ontvangsten en uitgaven het Brandwezen betreffende, waarvan hij behoorlijk aanteekening zal moeten houden.

Jaarlijks, en wel in den loop van de maand Januarij, zal hij aan Heeren Commissarissen schriftelijke rekening en verantwoording doen van al hetgeen door hem gedurende het afgeloopene jaar is ontvangen en uitgegeven. Commissarissen zullen die rekening opnemen en voorloopig sluiten en daarna dezelve ter goedkeuring aan Burgemeester en Wethouders inzenden.

Art. 81. De Inspecteur over de bluschgereedschappen, zal de brandspuiten en het verder materieel, bij de gewone exercitien behoorlijk nazien en de gebreken, met gemeen overleg van Heeren Commissarissen, door den brandspuitmaker doen herstellen, en zorgen dat dezelve behoorlijk worden schoongehouden en het lederwerk gesmeerd worde; hij zal mede zorg dragen, dat al de gebruikte spuiten en het verder materieel, hetzij na brand, hetzij na de jaarlijksche exercitien, in goede orde, droog en gereinigd op derzelver standplaats worden bezorgd; voorts zal hij zich moeten gedragen naar al hetgeen bij eene door Heeren Commissarissen, onder goedkeuring van Heeren Burgemeester en Wethouders vast te stellene instructie, voor denzelven zal worden bepaald.

Art. 82. Ten einde ieder zijne bestemming hebbe en ingeval van brand geen tijd verloren ga en de aantewendene hulp met orde worde toegebragt, zullen de geaffecteerden aan de brandspuiten (op de daartoe meestgepaste oogenblikken) van tijd tot tijd in de behandeling der spuiten geoefend worden.

Eenmaal in het jaar of zoo dikwijls meer als zulks door Burgemeester en Wethouders noodzakelijk geoordeeld wordt, zullen al de spuiten, in het bijzijn van Heeren Burgemeester en Wethouders, beproefd worden, en zullen al de geaffecteerden twee dagen bevorens tot het doen dezer verrigtingen worden opgeroepen door eenen van de manschappen van de spuit waartoe zij behooren, daartoe door eenen Brandmeester aan te wijzen.

Niemand der Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en manschappen, zal van de bovengenoemde exercitien en inspectien, zonder wettige redenen, mogen afwezig blijven, op eene boete van *f* 3 -- voor den Brandmeester, *f* 2 -- voor den Onder-Brandmeester en *f* 1 -- voor de manschappen.

Art. 83. De tractementen worden bepaald als volgt:

a. Van den Secretaris en Penningmeester *f* 60. --

b. Van den Inspecteur over de brandbluschgereedschappen *f* 50 --

c. Van den Bode *f* 25. --

Wijders wordt van Stadswege toegekend:

a. Aan Heeren Commissarissen, ter goedmaking der kosten van schrijfbehoeften en andere kleine uitgaven *f* 50. --

b. Aan de Brandmeesters en Onder-Brandmeesters gezamenlijk eene jaarlijksche toelage van *f* 30. --

c. Aan ieder der verdere manschappen 30 cents, voor elke inspectie of exercitie met de brandspuiten, waarbij zij tegenwoordig zijn geweest.

Deze toelage zullen echter de manschappen verbeuren, wanneer zij niet ten behoorlijken tijde aan de bergplaats der brandspuiten zijn tegenwoordig geweest, alsmede diegenen, welke zich gedurende de exercitie of inspectie onordelijk of onbescheiden mogten gedragen hebben, zich aan dronkenschap of aan wederspannigheid in de uitvoering der gegevene bevelen, schuldig maken, of ten aanzien van welke andere gegronde klagten, ter beoordeeling van Heeren Commissarissen, bestaan mogten; blijvende dien onverminderd de pœnaliteiten ten dezen aanzien bij dit Reglement vastgesteld in volle kracht.

Art. 84. De uitbetaling van de in het voorgaande artikel sub lett. c. bepaalde belooning, zal geschieden door den Penningmeester op eenen door den OnderBrandmeester opgemaakten en door Heeren Commissarissen geffatteerden staat, waarop al de bedienden, behoorende tot de spuit met welke de exercitien verrigt zijn of waarover inspectie is gehouden, zullen worden gebragt, met vermelding in de kolom van aanmerkingen van degenen welke de belooning hebben verbeurd, met opgave der redenen en de boeten dien ten gevolge door dezelve gencurreerd.

Art. 85. De gelden tot betaling der tractementen en toelage bij art. 83 vermeld, alsmede van de premien waarvan hieronder zal worden gesproken, benevens de verdere uitgaven het Brandwezen betreffende, zullen gevonden worden:

1.° Uit de jaarlijksche contributien, bij art. 66 bedoeld, en

2.° Uit de subsidie uit de stedelijke kas.

VIJFDE HOOFDSTUK.

Verpligtingen by het ontstaan van brand en bepalingen omtrent het blusschen van denzelven.

Art. 86. Op elk, die in zijne woning of elders brand ontdekt, rust de verpligting om daarvan ten spoedigsten aan de geburen kennis te geven.

Art. 87. Ergens bij nacht binnen de stad brand ontdekt zijnde door den torenwachter, zal hij den brand bekend maken door deszelfs trompet en het stellen van lantaarns op den omgang van den toren, te weten: twee lantaarns aan den kant waar de brand is, en eene aan de tegenovergestelde zijde; welke lantaarns hij weder zal innemen; zoodra de brand gebluscht is.

Art. 88. Ingeval van brand buiten of op het grondgebied dezer stad, bij nacht, zal de torenwachter daarvan dadelijk kennis geven aan den Heer Burgemeester en Heeren Commissarissen over den brand; doch zullen geene spuiten naar den brand buiten het grondgebied mogen vertrekken, zonder daartoe vooraf van den Heer Burgemeester, of bij afwezigheid van denzelven, van eenen der Wethouders order te hebben ontvangen.

Art. 89. Bij het ontstaan van brand binnen de stad, zal zulks aan de ingezetenen door het dadelijk kleppen van de brandklok worden bekend gemaakt.

Art. 90. Zoo er binnen de stad bij nacht door de nachtwakers brand ontdekt wordt, zullen zij dadelijk de bewoners van het brandend gebouw en de geburen wekken, en den brand van dien aard bevindende, dat zij zonder van buiten komende hulp niet kan gebluscht worden, zullen zij de geheele stad door de kleppen verkeerd te slaan en tegelijk overluid roepen: *brand!* alsmede met den meesten spoed Burgemeester en Wethouders benevens den Secretaris, den Commissaris van politie, Heeren Commissarissen over het Brandwezen, den Stedelijken Commandant, den Directeur der Marine, den commanderenden Officier der Schutterij; dien van de Hoofdwacht, de brandmeesters, Onder-Brandmeesters en geaffecteerden van de spuiten, waarvan ten alle tijde in de wachthuizen eene naamlijst, met de woonplaats daarop vermeld, zal moeten voorhangen, de Concierge op het stadhuis, alsmede de Stadsboden waarschuwen.

Art. 91. Bij het ontdekken van brand bij nacht op het grondgebied der stad, zal dezelve binnen de stad niet ruchtbaar worden gemaakt, dan na daartoe gegevene order van den Heer Burgemeester, met overleg van Heeren Commissarissen over het Brandwezen.

Intusschen zal, bij het ontdekken van brand op het grondgebied, de torenwachter, zoo als bij art. 90 gezegd is, daarvan dadelijk kennis geven, aan den Heer Burgemeester en Heeren Commissarissen over het Brandwezen, alsmede aan de nachtwakers welke gehouden zullen zijn om terstond te gaan waarschuwen Heeren Wethouders benevens den Secretaris, den Commissaris van Politie, den Stedelijken Commandant, den commanderenden Officier van de Schutterij, dien van de Hoofdwacht, de Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en geaffecteerden van de spuiten, de Concierge op het stadhuis, alsmede de Stadsbodes.

De Heer Plaatselijken Commandant zal worden uitgenoodigd om, na bekomene kennisgeving van het ontdekken van brand buiten de stad, dadelijk order te willen stellen, dat de poorten geopend worden, om met de brandspuiten ter hulp te kunnen snellen.

Art. 92. De brand bij avond of nacht ontstaande, zal voor ieder huis in de wijk waarin de brand ontstaan is, moeten worden gehangen eene lantaarn met eene brandende kaars, of ander genoegzaam licht voor de glazen gesteld, tot het aanbreken van den dag.

Art. 93. Ten allen tijde zullen de twintig naaste geburen aan wederzijde van het huis, waar de brand plaats heeft, wanneer in de nabijheid van denzelven geene gracht, haven, of eene gracht of haven zonder water voorhanden is, verpligt zijn, gedurende den brand, de grootste tobben in hun bezit, op derzelver stoepen te plaatsen en zorg te dragen, dat die gestadig vol water blijven.

Zoo de brand uitbarst met vriezend weder, zal ieder bewoner van de wijk waarin de brand ontstaan is, verpligt zijn te hebben en te houden kokend water, en mede verpligt zijn om hetzelve, op order van eenige tot de directie ter blussching van den brand behoorende, af te geven.

Art. 94. De Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en Bedienden, zullen dadelijk op het vernemen van ontstanen brand (zonder naar de plaats waar dezelve woedt verder te hooren) zich naar de bewaarplaats van de spuit, waartoe zij behooren, begeven, en zullen de Brandmeesters en Onder-Brandmeesters de spuiten ten spoedigsten naar de plaats van den brand doen overbrengen.

Art. 95. Heeren Commissarissen over den brand, mitsgaders de Secretaris, zullen dadelijk zich ter plaatse van den brand begeven en in een der naastbijzijnde huizen zitting kunnen nemen.

Het huis waarin Commissarissen zitting hebben genomen, zal door een genoegzaam aantal schildwachten van de Schutterij of het Garnizoen worden afgezet, om den toegang tot hetzelve vrij en open te houden. Dit zal kenbaar zijn aan een wit vlaggetje, en bij nacht door eene lantaarn op eenen stok.

Indien Heeren Commissarissen mogten nuttig oordeelen zich bij den brand zelven te begeven, zal de plaats waar zij zich bevinden, op gelijke wijze worden aangeduid.

Art. 96. De Commissarissen van Politie, de Stads Architect, benevens de Stadsbaas en verdere Stads Werklieden, voor zooveel deze niet aan de spuiten geaffecteerd zijn, zullen zich insgelijks, zonder uitstel, op de plaats van den brand laten vinden.

Art. 97. De jongste in dienst zijnde Onderbrandmeester van iedere spuit, zal zich bij Heeren Commissarissen vervoegen, om, zooveel noodig, berigt te geven nopens den voortgang van den brand, en hunne bevelen te vragen voor de Brandmeesters van hunne spuit.

Art. 98. De Bode van het Brandwezen zal zich insgelijks terstond bij Heeren Commissarissen moeten vervoegen, en zich, zonder verlof, niet mogen verwijderen.

Art. 99. Heeren Burgemeester en Wethouders en de Secretaris, benevens de Commandant der Schutterij, zullen, na berigt van den ontstanen brand te hebben bekomen, zich dadelijk vervoegen, op het Stadhuis, alwaar de Beambten der Stedelijke Secretarie zich zullen begeven.

Art. 100. In hetgeen betrekking heeft tot het blusschen van den brand, zullen de Brandmeesters in alles de orders van Heeren Commissarissen over het Brandwezen opvolgen; en zullen de respective Onder-Brandmeesters alles wat hun door Brandmeesters wordt bevolen, ten opzigte van den brand, hebben na te komen, en de geaffecteerden aan hetgeen hun door hunne Brandmeesters of andere daaromtrent directiehebbenden, tot het blusschen van den brand wordt bevolen, aanstonds moeten gehoorzamen, en wijders denzelven met alle beleefdheid en respect bejegenen op eene boete van *f* 2 — voor den Brandmeester, *f* 1 — voor den Onder-Brandmeester en 50 *cents* voor de geaffecteerden.

Art. 101. De plaats alwaar de brand ontstaan is, zal door de Schutterij of het Garnizoen worden afgezet, ten einde den toeloop van het volk af te weren en dieverijen te voorkomen. — De afgezette plaats zal niet te bekrompen moeten zijn, maar ruim genoeg, opdat de spuiten onbelemmerd zullen kunnen werken. Binnen de afgezette plaats zal niemand op de straat worden geduld, dan zij die met de orders en werkzaamheden tot het blusschen van den brand zijn belast; evenmin zal de gewapende magt de bedienden tot de spuiten, buiten de afgezette plaats doorlaten, ten ware zij voorzien mogten zijn van hunnen penning, zullende dit het teeken zijn, dat zij op last hunner Brandmeester worden uitgezonden.

De gewapende magt zal echter, met voorkennis van den commanderenden Officier, van Heeren Commissarissen over het Brandwezen of van Brandmeesters, doorlaten de vrienden en bekenden dergenen wier eigendommen door den brand zijn aangetast of daarmede worden bedreigd.

Binnen de afgezette plaats zullen ook worden toegelaten zij, die goederen bergen; doch zullen geene geborgene goederen buiten de afgezette plaats mogen worden gebragt zonder uitdrukkelijk bevel van Heeren Commissarissen over het Brandwezen of van den Commissaris van Politie, in overeenstemming met de artikelen 125 en volgende.

Art. 102. Heeren Commissarissen over het Brandwezen zullen, wanneer zij het noodig oordeelen, en na bekomen verlof van Heeren Burgemeester en Wethouders, de hulp kunnen vorderen van de meesters metselaars, timmerlieden en hunne knechts of andere deskundigen, en deze verpligt zijn dadelijk hieraan te voldoen.

Art. 103. Heeren Commissarissen zijn ingelijks geautoriseerd om, in geval van bijzonderen nood, zelfs door middel van geweld, schepen en vaartuigen, alsmede paarden, karren en wagens te requireren, alsook om den doortogt te nemen over en door de huizen en erven omtrent den brand staande en gelegen, zullende dienvolgens niemand der geburen van het huis, waar de brand woedt, den toegang tot deszelfs huis mogen weigeren, noch verhinderen dat de slangen, des noodig geoordeeld wordende, door hetzelve worden gelegd.

Art. 104. Wanneer de spuiten ter plaatse van den brand gekomen zijn, zullen de Brandmeesters dezelve in de bij de exercitien te onderrigtene positie doen plaatsen, doch de slangen niet eerder doen uitleggen en water geven, (tenzij in geval van hooge noodzakelijkheid) dan na daartoe bekomen bevel van Heeren Commissarissen over het Brandwezen. (Vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

AFRIKA.

— Men schrijft uit Oran, den 8. Julij: « Wij vernemen, dat de generaal *Bedeau* na eenen geforceerden marsch van 14 uren in de Sahara den 1. Julij de Deira (kudde, bagaadje, enz.) van *Abd-el-Kader* heeft bereikt; 30 gevangenen, 800 kameelen, bijna alle beladen met een rijken buit; palanquins beladen met prachtige tapijten, kussens enz., voor de vrouwen der chefs, 900 ossen, omstreeks 15,000 schapen en eene groote menigte paarden, muilezels en ezels zijn op den vijand genomen. De generaal had slechts 140 jagers bij zich, en hunne paarden, afgetobt door vermoeijenis, hebben de vervolging niet kunnen voortzetten."

ITALIE.

ROME, den 12. Julij. Dezer dagen zijn verscheidene Poolsche geestelijken alhier aangekomen, welker verklaring geen twijfel overlaat, dat de Russische regering haar stelsel volhardend voortzet, om het Katholicismus in Polen door de Staatskerk, de Grieksche godsdienst, te verdringen. Men kan denken, welken smartelijken indruk deze berigten veroorzaken, te meer daar men uit Petersburg den schijn geeft, als of men de verschillen met den Paus wil vereffenen. Het Petersburgsche hof beweert dat de berigten uit Polen ongegrond zijn, doch men houdt zich hier van het tegendeel overtuigd en vreest dat de onderhandelingen met het Peterburgsche hof tot geen goeden uitslag zullen leiden.

ENGELAND.

LONDEN, den 19. Julij. In Marylebone, eene der wijken van deze hoofdstad, is maandag eene vergadering van begunstigers der bewegingen in Ierland gehouden, in welke de generaal *Evans*, sir. *C. Napier*, de heer *S. Crawford*, en andere voorname *Whigs* en *Radicalen*, het woord gevoerd hebben. De genomen besluiten kwamen hoofdzakelijk op de verklaring neder dat de handelwijze der regering ten opzigte der Ieren wreed en onregtvaardig was, en dat H. M. bij adres verzocht zou worden hare tegenwoordige raadslieden weg te zenden, bijaldien deze niet onverwijld zoodanige maatregelen voorsloegen, waardoor Ierland in allen opzigten op gelijken voet met Engeland gesteld wierd.

O'Connell heeft den 16. dezer Tullamore bezocht, werwaarts minstens honderd en vijftigduizend menschen zamengevloeid waren, om hem te zien en te hooren. Aldaar is goedgevonden een verzoekschrift aan het Parlement te rigten, waarbij op de herroeping der Unie aangedrongen wordt. De beroemde volksleider heeft de menigte gerust gesteld dat de ministers niets tegen de beweging durfden ondernemen, en haar de verzekering gegeven, dat Ierland zijn eigen Parlement hebben zou, vóór dat de maand Mei gekomen zal zijn.

In Zuid-Wallis groeit de stoutheid der Rebeccaïten zoodanig aan, dat het noodig geoordeeld is nieuwe troepen en geschut van Woolwich derwaarts te zenden.

— Onze dagbladen behelzen de treurige tijding, dat de stoomboot Pegasus, in de vaart tusschen Leith en Hull, eergisteren morgen vroeg, bij de Fern-eilanden, op eene rots gestooten heeft en geheel verbrijzeld is, waarbij van de 60 personen, zoo equipage als passagiers, meer dan 50 in de golven zijn omgekomen.

— De oorlog der Engelschen met China heeft, behalve een aantal werken in proza, ook eene poëtische vrucht voortgebragt. Bij *Thomas* in Londen is de vorige week verschenen: The fair Chinese Maid, — het schoone Chinesche meisje. De ongenoemde dichter is een zee-officier, die zich met het schrijven van dit gedicht de verveling in de haven van Hongkong verdreef. Het gedicht, dat de minnarij van een Britschen matroos met een Chineesch meisje, dat eindelijk door hem tot het Christendom bekeerd wordt, verhaalt, moet volgens de bekendmaking daarvan in de dagbladen, een geheel origineel en meesterlijk uitgevoerd werk zijn. Naar de proeven te oordeelen, welke de Sun heeft medegedeeld, heerscht er een eenigzins scherpe humor in.

FRANKRIJK.

— De verjaardag van den dood des Hertog *van Orleans*, is den 13. dezer afgeloopen, zonder eenige merkbare deelneming. Wel zag men in de kerken officiele, rouwdragende en nationale gardes *en grande tenue* de missen bijwonen; de massa des volks bekommerde zich zeer weinig om den dag en de groote herinnering aan de vergankelijkheid van het ondermaansche. De Franschen zijn een zeer vergeetachtig volk, en een jaar is eene eeuwigheid in Parijs, waar men dikwijls in éénen dag meer beleeft, dan vele menschen gedurende hun leven ondervinden. Zal hier iets gelukken, schitteren, opzien maken, dan moet zoo iets snel, plotseling geschieden; getuige de bestorming der bastille, de 18. brumaire en de drie Julijdagen. Wie hier het regte oogenblik weet te treffen, is meester! Een uur dralens doet een troon verloren gaan, op de regte minuut te paard te stijgen, doet een troon winnen. Een jaar lang bemint, haat, hoopt hier niemand, behalve de arme Legitimisten, die zich den terugtogt afgesneden hebben; de republiek duurde slechts 13 jaren, het keizerrijk 11, de restauratie 15, en hoever het de julij-dynastie in 13 jaren gebragt heeft, zien wij dagelijks. Veranderingen, nieuwigheden, verwisseling van tooneelen en personen, ziet daar, waarvan de Franschen, deze groote kinderen, deze verklaarde vijanden der Aristotelische eenheden in de werkelijkheid, houden; bovenal echter van snelle handeling, scherp geteekende episoden en katastrophen. Wie goed den bliksem weet te voeren en er van tijd tot tijd eens op in te houwen, zal in Frankrijk steeds belang verwekken en heerschen. Lange, beredeneerde ontwikkelingen, pralen met gevoelens en kleine details beminnen de Franschen noch op het tooneel noch in het staatkundig leven; zij houden van iets dat treft, al geldt dit ook hun eigen nek, en zelfs *Robespierre* en *Marat* hadden een tijd, op welken men hen toejuichte.

Napoleon kende de Franschen beter dan zij zich zelven kennen, en zeide niet vergeefs: « Slechts zoo lang ik oorlog voer, kan ik regeren." Om bovengenoemde reden nu, begrijpen de Franschen ook niets van de Spaansche verwarringen, van eene revolutie, die nu reeds eene maand lang, als eene wild gewordene schildpad zich door het land rondsleept, hier pronunciamento's doet, dezelve intrekt, arméen van 20,000 man organiseert zonder er iets mede uit te voeren, en waar de generaals van beide partijen elkander steeds voorzigtig ontwijken, ten einde elkander niet te generen. Daarom lachten de Franschen voor eenige dagen ook over de stereotijpe berigten van den telegraaf: « de regent is nog in Albacete." Nu, zegt men als de regent steeds gerust in Albacete is en maar 3000 man heeft, waarom tast *Narvaez* met zijne 20,000 man hem dan niet aan? Mogelijk, omdat de twee mill., die uit het hotel Courcelles te Parijs medegenomen waren, reeds uitgegeven zijn, en gevolgelijk de armée der Insurgenten, die spoedig, om eenige realen voor cigarito's te bekomen, zich verzameld had, volgens het oude spreekwoord, *point d'argent point des Suisses*, weder uiteenloopt. Even zoo min begrijpt de groote hoop in Frankrijk de Iersche aangelegenheden; zij zien niet in, wat de vele meetings met de *Cheers* en het obligaat gegrom moeten beduiden, en in weerwil van de uitnoodiging uit Amerika aan de Fransche natie, om zich toch voor Ierland in de bres te stellen, neemt bijna niemand notitie van dit land. Over het algemeen heerscht hier eene groote staatkundige dorheid, en de aandacht des publieks is verdeeld tusschen de Spaansche aangelegenheden en den Mameluk des hertogs van *Aumale*, *Mohammed el Abudi*, wien het Journal des Debats, *faute de mieux* tot een groot man gemaakt heeft. De gamins loopen hem bij geheele scharen na, de oude vrouwen kruisen en zegenen zich, doch de jonge schijnen hem alles behalve ongenegen, en madame *Cronique* weet allerlei galante historietjes van dezen Arabischen held te verhalen. Gisteren wandelde hij onder eene opgeslagen parapluie en het kruis van het legioen van eer op de borst, over de boulevards; ik dacht over de vordering der beschaving in Afrika — parapluie en legioen van eer.

— Het hof van appel heeft den 18 dezer behandeld de zaak van den beruchten *Vidocq*, die, gelijk men zich zal herinneren, door de regtbank van correctionele politie tot vijfjarige gevangenisstraf en tot vijfjarig toezigt der policie veroordeeld was wegens onwettige gevangenhouding en wegens bedrog en opligting. Het hof heeft, na den Advocaat *Landrin* gehoord te hebben, het bedoelde vonnis vernietigd en *Vidocq* van alle straf ontheven.

— Het dagblad van Orleans bevat het volgende treurige verhaal. Voor eenige dagen heeft er op den spoorweg tusschen Parijs en Corbeil een allerakeligst voorval plaats gehad. Een vier en twintig jarig jongeling liep 's avonds tusschen de riggels, stukjes brandende kolen zoekende, om zijne pijp aan te steken; een fluitje verwittigt hem, dat het konvooi van Parijs hem nadert; hij springt alzoo naar het andere spoor over, om het gevaar te ontwijken, maar een tweede fluitje geeft het sein, dat ook het konvooi van Orleans nabij is en het andere gaat kruisen; het gedruisch der stoomslepers had hem evenwel verhinderd dit tweede teeken te hooren, zoo dat hij het gevaar niet opwaarde, voor dat het te laat was, om het te ontgaan. Op dien plek loopen de beide sporen zeer na aan elkander, en laten naauwelijks eene tusschenruimte voor een enkel persoon. De waggons overvielen hem in deze engte; de eerste raderen sneden hem de beide voeten af, hij viel en wel ongelukkig in plaats van naar den buitenkant, onder de wielen der rijtuigen, die hem bijna het geheele hoofd afsneden, er niet dan het achterste gedeelte van overlatende. De hersens waren tot op twintig schreden ver gespat, en de waggons, die men niet in staat was geweest te doen stil houden, voerden de bloedige lompen vleesch aan derzelver raderen mede.

BELGIE.

— Te Kamerijk heeft den 17 des morgens 3 ure het ongeluk plaats gehad, dat het *Hotel du Commerce* gedeeltelijk is ingestort. Om elf uren had men 4 lijken van onder de puin gehaald. Twee reizigers zijn gewond, waarvan één zeer zwaar; een derde reiziger, de muren hoorende kraken, is het bed uitgevlogen en heeft zich ongekleed op straat gered. Men weet het getal der slagtoffers nog niet.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 25. Julij. Zondag morgen tusschen 8 en 9 ure, heeft op den Amstel, nabij Ouderkerk het ongeluk plaats gehad, dat een boeijertje, waarin vier jongelingen zich bevonden, omgeslagen is, met het droevig gevolg, dat één van dezelve, genaamd *J. H. A. Velmer*, verdronken is. De drie anderen zijn gered.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 27. Julij. Sedert den 25. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Kotsak, S. Brandenburg, Riga, rogge; Belle Alliance, J. Behm, Memel, hout; Belvidere, H. Wombone, Charleston, katoen en rijst; Agneta Luders, J. Paulsen, Koningsbergen, rogge; Dina, C. Jongebloed, Riga, hennipzaad; Carolina, J. Moller, Svendborg, garst; ......, H. Beekman; Riga-Packet, H. H. Voss, beide Riga, lijnzaad; Vaaren, P. Mathisson, Lauvrie, deelen; Fennesina, W. A. Wijkman, Windau, hout; Paulina, E. Dade, Riga, deelen; Eensgezindheid, G. van Deilman, Pillau, garst; St. Antonius, J. P. van Dierendonk, Baljonne, stukgoed; Elene, T. Wittroek, Libau, rogge.

Voor Gend bestemd:

Leopold, I. J. Coppijn, Rotterdam, stukgoed.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

27 Julij 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	7.25	Boekweit	f	.
1 J. dito	«	7.25	Winter Garst	«	.
N. dito dito	«	8.75	Zomergarst	«	5.40
2 J. Walch. Tarwe	«	7.75	W. Witte Boonen	«	.
1 J. dito	«	7.75	W. Bruine dito	«	10.00
Nieuwe dito	«	9.25	W. Paardenboonen	«	5.00
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	8.00	Z. dito	«	4.70
1 J. dito	«	.	Raapolie	f 34.00	p. v.
Nieuwe dito	«	.	Patentolie	« 36.50	«
W. Groene Erwten	«	.	Lijnolie	« 36.00	«
Z. dito	«	.	Raapkoeken f	.	de 1040 st.
Koolzaad	«	9.50	Lijnkoeken « 8.50	«	100 «
Haver	«	.			

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.